

РЕШЕНИЕ

№ 58

гр. София, 04.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 05.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **12349** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 215, ал. 1 от ЗУТ, във връзка с чл. 145-чл. 178 АПК.

Производството по делото е образувано по подадена жалба от Д. А. М. от [населено място], срещу Заповед № РА-30-263/04.08.2020 г. на главния архитект на СО, с която се нарежда на Н. Ж. М. да премахне незаконен строеж „Зазидана кухненска врата, придаден коридор към баня и тоалетна, като на мястото на коридора е изградена душ кабина“, находящ се в ап. 10, ет. 4 от жилищна сграда на [улица], район Л. – СО, като приведе обекта в съответствие с одобрените инвестиционни проекти.

Срещу същата заповед е подадена жалба и от Н. Ж. М., съпруга и съсобственик на жалбоподателя, по която е образувано адм. д. 10209/20 г. по описа на АССГ, приключило с отмяната на заповедта с решение по адм. д. 5268/21 г. по описа на ВАС. В жалбата са изложени подробни съображения за нищожност, респ. за незаконосъобразност и необоснованост на процесната заповед. Посочва, че е закупила имота, в който е изграден процесния обект, през 2014 г., като той бил във вида, в който се намира. Обектът е изграден от предишния собственик на имота. Счита, че за извършването на преустройството не са необходими изготвяне на проекти и/или издаване на разрешение за строеж, съгласно ЗУТ, съгласно чл. 151, ал. 1, т. 3 от ЗУТ. Твърди допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, тъй като не са събрани доказателства относно времето на извършване на строежа и неговия извършител, както и не е посочена точната правна квалификация на незаконния строеж и неговата категория. Не е установено състоянието на обекта

преди и след преустройството. Счита констатацията, че преустройството е причина за влага в съседния апартамент, за необоснована и невярна. Твърди, че обекта представлява вътрешно преустройство на жилището, по смисъла на чл. 151, ал.1, т. 3 ЗУТ, в относимата му редакция, за което преустройство не се изисква разрешение за строеж на вътрешни преустройства. Счита, че извършеното преустройство попада в обхвата на разпоредбата на чл. 151, ал.1, т. 3 ЗУТ, вр. с §5, т. 43 ЗУТ относно понятието текущ ремонт. С разширението на банята площта ѝ е увеличена с 1,8 кв.м. за сметка на пространство, което няма самостоятелно предназначение. С него не се засягат общи части на сградата, включително сградни инсталации. Не е променена съществуващата в апартамента електрическа инсталация. Иска се отмяна на заповедта. Претендират се разноски. В съдебно заседание, се представлява от адв. У. и адв. И., които поддържат жалбата и молят за отмяна на заповедта.

Ответната страна – главният архитект на СО, е взел становище по жалбата, чрез юриск. Ч., с което се оспорва жалбата като неоснователна. Излагат се съображения за неоснователност на жалбата, като се посочва, че заповедта е издадена от компетентен орган, в рамките на предоставените му правомощия от кмета на Столична община по силата на §1, ал.3 от ДР на ЗУТ. Заповедта е издадена в предписаната от закона писмена форма. Посочва, че в административното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Сочи се, че са спазени и изискванията на материалния закон, тъй като се касае за незаконен строеж - зазидана кухненска врата, придаден коридор към баня и тоалетна, като на мястото на коридора е изградена душ кабина, изградена без наличието на изискващите се строителни книжа /одобрени инвестиционни проекти и издадено разрешение за строеж/. Строежът не е търпим по смисъла на §16, ал. 1 от ПР на ЗУТ, както и на § 127, ал.1 ПЗР на ЗИД ЗУТ. Моли се за потвърждаване на заповедта и отхвърляне на жалбата. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение, прави се възражение за прекомерност на адв. хонорар. В съдебно заседание се представлява от юриск. Ч., която поддържа становището и оспорва жалбата. Моли за отхвърляне на жалбата. Посочва, че от събраните по делото доказателства се установява, че извършените дейности представляват проект по смисъла на §6 от ДР на ЗУТ, който попада извън случаите на чл. 151 ЗУТ, понеже се променя предназначението на обекта. Също така счита, че приложима е правната норма, действаща към датата на издаване на заповедта, а не тази към датата извършване на дейностите.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заповед № СОА17-РД09-622/19.06.2017 г., изменена и допълнена със Заповед № СОА19-РД09-934/01.07.2019 г. на кмета на СО, на главния архитект на СО са предоставени правомощия да издава заповеди за премахване на незаконни строежи по смисъла на чл. 225, ал.2 ЗУТ за строежи от IV до VI категория /т. 1.47/.

Жалбоподателят Д. М. от [населено място] се легитимира като съсобственик на ап. 10, ет. 4 от жилищна сграда, намираща се на [улица], район Л. – СО, на основание НА за покупко-продажба на недвижим имот № 165, том X, рег. № 25601, дело № 1754 от 30.12.2014 г.

Производството пред административния орган е започнало по повод подадена жалба от С. К. П.-К., съсед на жалбоподателя, собственик на ап. 7, ет.3 в същата сграда, за

извършен незаконен строеж, в следствие на който в имота на жалбоподателя по появила влага.

По подадената жалба е извършена проверка на място, за която е съставен констативен протокол № 043/12.02.2020 г., в който е отразено, че в ап. 10, на ет. 4 в сградата на [улица] е извършено преустройство, при което е зазидана вратата на кухнята, банята е разширена, като е приобщен коридора. На мястото на коридора е изградена душ – кабина. В апартамента на долния етаж се забелязва теч в коридора, точно където е изградена душ кабината в ап. 10.

Съставен е констативен акт № КА-003/09.04.2020 г., в който е отразено, че при проверка, извършена място, както и от проверката на документи се установява, че е налице обект „Зазидана кухненска врата, придаден коридор към баня и тоалетна, като на мястото на коридора е изградена душ кабина“ в ап. 10, ет. 4 от жилищна сграда на [улица], район Л. – СО, собственост на Н. Ж. М., който е изпълнен без одобрен проект, разрешение за строеж, удостоверение за въвеждане в експлоатация. Посочено е, че преустройството е изпълнено от собственика на обекта. Установено е, че коридора между кухнята и банята с тоалетна е придаден към банята. Вратата на кухнята е зазидана. Премахната е стена между банята и коридора. Вратата на банята е изнесена в началото на коридора, който е придаден към нея. На мястото на коридора е изградена душ – кабина. Придаденият коридор към банята е с площ от около 2 кв.м. Констатирано е нарушение на разпоредбите на ЗУТ, тъй като обекта е извършен без необходимите строителни книжа, с което са нарушени разпоредбите на чл. 137, ал.3 и чл. 148, ал.1 ЗУТ. Тъй като обекта е извършен след 2013 г., не попада в хипотезата на § 127 ЗУТ.

Понеже съобщението за издадения КА се е върнало с отбелязване, че не е потърсен от получателя, служителите на СО са връчили КА със залепване. Видно от Констативен протокол № 106/04.06.2020 г., съобщението за издадения КА е залепено на входната врата на обекта по реда на § 4 ДР на ЗУТ, както и на таблото за съобщения в СО, на 04.06.2020 г.

Н. Ж. М. подава възражение срещу КА № КА-003/09.04.2020 г., с рег. № РЛЦ20-ГР94-25/5/08.06.2020 г., в което сочи, че притежава имота от 2014 г., а преустройството е направено от предишния собственик през 2008 г. Възразява, че на основание чл. 147, ал. 1, т. 2 ЗУТ не се изисква одобряване на инвестиционен проект за монтаж на инсталации, на основание чл. 147, ал.1, т.11 ЗУТ, не се изисква одобряване на инвестиционен проект за вътрешно преустройство на сгради и помещения, когато не се променя конструкцията и не се увеличава натоварването и на основание чл. 151 ЗУТ не се изисква разрешение за строеж за текущи ремонти на сгради, съоръжения и части от тях.

На основание Констативен акт № КА-003/09.04.2020 г., главният архитект на СО издава Заповед № РА-30-263/04.08.2020 г., с която нарежда на Н. М., на основание чл. 225а, ал. 1, във връзка с чл. 225, ал. 2, т.2, вр. чл. 223, ал.1, т. 8 ЗУТ, да премахне незаконен строеж „Зазидана кухненска врата, придаден коридор към баня и тоалетна, като на мястото на коридора е изградена душ кабина“, находящ се в ап. 10, ет. 4 от жилищна сграда на [улица], район Л. – СО, като приведе обекта в съответствие с одобрените инвестиционни проекти. Констатирано е, че е налице незаконен строеж по смисъла на чл. 225, ал.2, т.2 ЗУТ, тъй като е изграден без разрешение за строеж, в нарушение на чл. 148, ал.1, чл. 137, ал.3 ЗУТ и чл. 40, ал.2 ЗУТ. Посочено е, че строежът е V категория, а имотът, в който е извършен, е собственост на Н. Ж. М..

Отразено е, че строежът е извършен след 2013 г.

Заповедта е връчена лично на Н. Ж. М. на 30.09.2020 г.

Пред настоящата съдебна инстанция е изготвено и прието заключение по СТЕ от в.л. инж. АЛ. Ц..

В заключението си, вещото лице посочва следното:

На Задача 1: В какво се изразява извършеното вътрешно преустройство на банята в апартамент № 10?

Отговор 1: Извършеното преустройство в ап.№10 [улица] съсобствен на жалбоподателя представлява : демонтирана е кухненската врата и е зазидана, като по този начин е разширена банята с премахване на 12см стен между старото положение на банята и коридора,премахната е старата врата на банята, площта на коридора е присъединена към банята и е изградена душ кабина до зазиданата врата на кухнята. Поставена е врата на граница коридор/стар/ и антре Към душ-кабината са прокарани съответните ВиК инсталации. Поставени са плочки по пода и стените. Направен е окачен таван. Направен е нов отвор за врата между кухнята и стаята/преходна/.

На Задача 2: Преустройството засяга ли конструкцията на сградата? Засегнати ли са носещи зидове?

Отговор 2: Направеното преустройство е свързано със зазидане на една врата и премахване на междинна неносеща стена между банята и коридора с дебелина 12 см. По този начин не е засегната конструкцията на сградата.

Задача 3. След преустройството променено ли е предназначението на банята и на коридора в жилището съгласно Наредба № 7 от 2003 г. за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони?

Отговор 3: К. се променя и става баня. Съгласно чл.108 ал.2 от Наредба № 7 от 2003 г. за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони коридорът е комуникационна площ, а банята с тоалетна - помещения за санитарно-хигиенно обслужване. Т.е., с преустройството коридорът се променя от комуникационна площ и става помещение за санитарно – хигиенно обслужване в апартамент № 10. Старата част от банята с тоалетна си остава със същото предназначение.

Задача 4. Преустройството довело ли е до увеличаване на натоварванията върху площите на апартамента?

Отговор 4: Направеното преустройство не е довело до увеличаване на натоварванията върху площите на апартамента.

Задача 5. Какви са възможните причини за влагата в долния апартамент № 7?

Отговор 5: При огледа на място в ап. № 7 на С. .... има следи от стари течове/наводняване или или други течове/ ,които към момента са изсъхнали. Направено е заснемане с термокамера F., с която не са установени скрити течове в момента на огледа. Поради тази причина в.л. не може да каже откъде са били старите течове.

В съдебно заседание вещото лице уточнява, че коридорът не представлява

самостоятелно помещение, а комуникационна площ, водеща към помещение, като е променено предназначението на тази комуникационна площ.

По делото се събраха гласни доказателства, като е разпитан като свидетел Й. Н. П., който със съпругата си Г. Н. П. са били наематели на жилището, преди закупуването му от жалбоподателя и след това. От показанията на свидетеля се установява, че той, заедно със съпругата си, са били наематели на жилището, находящо се в [населено място], [улица], ап. 10, ет. 4 от 2013 г. за период от около 2 години. Когато се нанесли в имота, ремонтът вече бил направен. От майката на предишния собственик на имота и техен пръв наемодател – Т. знае, че ремонтът е правен през 2007 г., след като Д. С. е придобила имота. Знае, че кухнята е основно променена, банята разширена. След като са напуснали апартамента, са го препоръчали на техни приятели, които са го наели. От тези наематели знае, че ремонт не е правен, по времето, през което те го ползват.

Съдът не кредитира тези показания. Същите не се подкрепят от никакви други доказателства и не сочат по категоричен начин годината на извършване на ремонта, нито са достатъчно конкретни и категорични по отношение размера на площите преди и след ремонта.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е Заповед № РА-30-263/04.08.2020 г., с която главния архитект на СО нарежда на съпругата на жалбоподателя Н. М. да премахне незаконен строеж „Зазидана кухненска врата, придаден коридор към баня и тоалетна, като на мястото на коридора е изградена душ кабина“, находящ се в ап. 10, ет. 4 от жилищна сграда на [улица], район Л. – СО, като приведе обекта в съответствие с одобрените инвестиционни проекти.

Жалбата срещу процесната заповед е подадена срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, от легитимирано лице, адресат на заповедта за премахване на строежа, поради което е процесуално допустима. Спазен е срока за оспорване на актовете, за което са представени надлежни доказателства. Заповедта няма данни да е връчена лично на жалбоподателя.

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 от АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в чл. 146 от АПК. При преценката си, съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорвания индивидуален административен акт, представената административна преписка и събраните по делото доказателства. При проверката на административния акт, съдът не е обвързан от основанията, въведени от оспорващия, нито от неговото искане. Съдът следва да отмени или обяви за нищожен акта и ако констатира порок, който оспорващият не е посочил.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспорената заповед е издадена от главния архитект на СО на основание чл. 225а, ал. 1, във връзка с чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ, според която кметът на общината или упълномощено от него длъжностно лице, издава заповед за премахване на незаконни

строежи от четвърта до шеста категория, когато строежът е извършен в несъответствие с предвижданията на действащия подробен устройствен план и без одобрени инвестиционни проекти и/или без разрешение за строеж. Зазидана кухненска врата, придадения коридор към баня и тоалетна, като на мястото на коридора е изградена душ кабина, представлява строеж по смисъла на §5, т. 38 от ЗУТ, като в заповедта е посочено, че той е V-а категория. Кметът на общината разполага с необходимата компетентност да издава заповеди за премахване или съответно за упълномощаване на друго лице с тези функции, поради което и издалия заповедта орган се счита за компетентен за издаването ѝ. Обжалваната заповед е издадена от компетентен административен орган – главният архитект на СО, като функции да издава заповеди за премахване на незаконни строежи или части от тях, са му предоставени със заповед № СОА17-РД09-622/19.06.2017 г., изменена и допълнена със Заповед № СОА19-РД09-934/01.07.2019 г. на кмета на СО, издадена именно на основание §1, ал.2 ДР на ЗУТ. Спазени са установената писмена форма и съдържание за издаване на административен акт - чл. 59, ал.2 и ал.3 от АПК, доколкото в ЗУТ няма други специални изисквания. Посочен е издателят на заповедта, адресатът, строежът, по отношение на който е наредено премахване, индивидуализиран е имота, в който е извършено строителството, съдържа се разпоредителна част, дата на издаване и подпис на административния орган. Изложени са фактическите и правни основания за издаването ѝ. Мотиви се съдържат, както в самата заповед, така и в приложените писмени доказателства към административната преписка. При издаването ѝ са спазени специалните административно-производствени правила по ЗУТ. Производството пред административния орган е започнало с подаване на жалба от съседите за извършено незаконно строителство. Проведена е процедурата по чл. 223 ЗУТ, като комисия е посетила сградата, в която е извършен строежа, а констатациите от проверката са описани в констативен акт № КА-003/09.04.2020 г. Именно този констативен акт е станал и основание за издаване на процесната заповед. Констативният акт е връчен на М. по реда на § 4 ДР на ЗУТ, като тя е упражнила правото си на възражение, което е разгледано от органа. В жалбата са изложени възраженията относно това, че не М. е извършила процесното преустройство, а предишният собственик на имота, поради което не тя следва да е адресат на заповедта. Настоящият съдебен състав намира това възражение за неоснователно. По делото не се опроверга от събраните гласни доказателства, че М. е извършила ремонтните дейности, а предишният собственик на имота. М. е придобила собствеността върху имота през 2014 г. с договор за покупко-продажба. Т.е., ремонтните дейности са извършени от собствениците – сем. М..

От описаната по-горе подробно фактическа обстановка, свързана с издаването на заповедта е видно, че административният орган е спазил специфичната, предвидена в чл. 225, ал. 3 от ЗУТ процедура по констатиране на незаконно строителство. При издаването на заповедта не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, като релевантните по случая факти са установени правилно и не е допуснато нарушение, ограничаващо правото на участие на жалбоподателя в производството по издаване на оспорената заповед. Освен това, за да бъде едно процесуално нарушение основание за отмяна на административния акт, същото следва да бъде съществено. А съществено е това нарушение на административнопроизводствените правила, което поставя под съмнение истинността на правно или доказателствено значимите факти в конкретния случай. Т.е., което ако

не беше допуснато, органът би могъл да достигне до различни изводи, или с което се нарушава правото на защита на заинтересовано лице. Такива в случая, настоящия съдебен състав не установи.

С оспорената заповед се нарежда премахване на незаконно изграден строеж „Зазидана кухненска врата, придаден коридор към баня и тоалетна, като на мястото на коридора е изградена душ кабина“.

Безспорно по делото се установява, че жалбоподателят е съсобственик със съпругата си на ап. 10, ет. 4 от жилищна сграда на [улица], район Л. – СО от 2014 г. В посочения имот са извършени строително-монтажни дейности, изразяващи се в разширение на банята за сметка на коридора, като коридора в апартамента е приобщен към банята с тоалетна, като стената между банята и коридора е премахната и вратата на банята е поставена в началото на коридора. В края на коридора е демонтираната вратата между кухнята и коридора, като отвора е зазидан. По този начин банята се разширява като се поставя душ кабина на мястото на коридора. Изградени са тръби за топла и студена вода и е прекарана канална тръба със сифон до душ – кабината. Направен е допълнителен преход от преходната стая към кухнята, като частично е разрушена тухлена стена с дебелина от 12 см. Няма спор по делото, че извършеното представлява строеж, по смисъла на §5, т.38 ДР на ЗУТ и е преустройство на част от жилището – комуникационна площ – коридор, извършено без строителни книжа и разрешение за строеж.

Спорни по делото са въпросът за годината на извършване на преустройството, както и обстоятелството, необходимо ли е за неговото извършване одобряване на инвестиционни проекти и разрешение за строеж, както и съгласие на останалите собственици в сградата. Настоящият съдебен състав приема, че обектът е изпълнен от жалбоподателя и съпругата му след закупуването на имота през 2014 г. така, както се сочи в заповедта, предвид липсата на категорични доказателства, че това е извършено от предишни собственици.

Годината на извършване на преустройството е важна с оглед приложимата правна норма към изискванията за извършване на преустройството. В този смисъл следва да се уточни, че законността на извършените дейности следва да се преценява към датата на тяхното извършване.

Относно категорията на строежа, съдът приема, че същият е V-а категория по смисъла на чл. 138, ал.1, т. 5 от ЗУТ, поради липса на доказателства в обратна посока.

Съгласно чл. 148, ал.1 от ЗУТ във вр. с чл. 137, ал. 3 от ЗУТ строежите се изпълняват в съответствие с предвижданията на подробния устройствен план и съгласувани и одобрени инвестиционни проекти. Съгласно чл. 151 ЗУТ, съгласно приложимата редакция от 2014 г. липсва разпоредба /от вида на тази в редакцията от 2007 г./, според която да не се изисква разрешение за строеж за вътрешни преустройства, при които не се засяга конструкцията на сградата; не се извършват дейности, като премахване, преместване на съществуващи зидове и направа на отвори в тях, когато засягат конструкцията на сградата; променя предназначението на помещенията и натоварванията в тях.

От заключението на СТЕ, което съдът приема като компетентно и безпристрастно дадено, се установява, че е извършено преустройство в ап.№10 [улица] съсобствен на жалбоподателя представлява: демонтирана е кухненската врата и е зазидана, като по този начин е разширена банята с премахване на 12 см. стена между старото положение на банята и коридора, премахната е старата врата на банята, площта на

коридора е присъединена към банята и е изградена душ кабина до зазиданата врата на кухнята. Поставена е врата на граница коридор/стар/ и антре Към душ-кабината са прокарани съответните ВиК инсталации. Поставени са плочки по пода и стените. Направен е окачен таван. Направен е нов отвор за врата между кухнята и стаята/преходна/.

Направеното преустройство е свързано със зазидане на една врата и премахване на междинна неносеща стена между банята и коридора с дебелина 12 см. По този начин не е засегната конструкцията на сградата.

К. се променя и става баня. Съгласно чл.108 ал.2 от Наредба № 7 от 2003 г. за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони коридорът е комуникационна площ, а банята с тоалетна - помещения за санитарно-хигиенно обслужване. Т.е., с преустройството коридорът се променя от комуникационна площ и става помещение за санитарно – хигиенно обслужване в апартамент № 10. Старата част от банята с тоалетна си остава със същото предназначение.

Направеното преустройство не е довело до увеличаване на натоварванията върху площите на апартамента. При огледа на място в ап. № 7 на С. .... има следи от стари течове/наводняване или други течове/ ,които към момента са изсъхнали. Направено е заснемане с термокамера F., с която не са установени скрити течове в момента на огледа. Поради тази причина в.л. не може да каже откъде са били старите течове.

Съгласно § 5, т. 41 ДР от ЗУТ "промяна на предназначението" на обект или на част от него е промяна от един начин на ползване в друг съгласно съответстващите им кодове, представляващи основни кадастрални данни и определени съгласно ЗКИР и нормативните актове за неговото прилагане. В приложение № 2 към чл. 13, ал. 2 , чл. 14, ал. 2 и чл. 16 ал. 2 , таблица № 3 Класификатор за предназначение на сградите и на самостоятелните обекти в тях, към Наредба № 3 от 28.04.2005 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри, жилище /апартамент/ в жилищна сграда или такава със смесено предназначение представлява самостоятелен обект на кадастъра с код 500. Жилището представлява съвкупност от помещения, обединени функционално и пространствено в едно цяло за задоволяване на жилищни нужди. Неотменима част от жилището са и складови помещения, които могат да бъдат разполагани както в неговата площ, така и извън него-мазета, тавани и пр. Отделните помещения в жилището нямат самостоятелно значение, не представляват самостоятелни кадастрални единици, предвид което нямат и самостоятелни идентификационни кодове. Въпреки това обаче съдът намира, че процесното преустройство следва да бъде определено като такова с промяна на предназначението на част от коридора като баня. Изграденият санитарен възел, с оглед неоспорените констатации на съдебно техническата експертиза, следва да се определи като вътрешно преустройство с промяна на предназначение на част от обект, по смисъла на § 5, т. 41 ДР от ЗУТ. За същото се изисква разрешение за строеж, понеже в случая се касае именно за такъв, както бе изяснено по-горе. От тук следва законосъобразност на процесната заповед, разпореждаща премахването на извършеното преустройство като незаконен строеж, с оглед липсата на съответни

строителни книжа, които да обусловят неговото съответствие с нормативната уредба.

Жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на делото, на ответника следва да се присъдят направените разноси за юриск. възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, II отделение, 33-ти състав на Административен съд – София – град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалба от Д. А. М., ЕГН [ЕГН], от [населено място], срещу Заповед № РА-30-263/04.08.2020 г. на главния архитект на СО, с която се нарежда на Н. Ж. М. да премахне незаконен строеж „Зазидана кухненска врата, придаден коридор към баня и тоалетна, като на мястото на коридора е изградена душ кабина“, находящ се в ап. 10, ет. 4 от жилищна сграда на [улица], район Л. – СО, като приведе обекта в съответствие с одобрените инвестиционни проекти;

ОСЪЖДА Столична община ДА ЗАПЛАТИ на Д. А. М., с ЕГН 6807246043 от [населено място] сума в размер на 100,00 /сто/ лева юриск. възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: